

[Ebba Strange.]

mål, og af et af svarene fremgår det, at socialministeren naturligvis ligesom alle socialpolitikere her i salen er klar over, at det at bygge plejehjem er en kommunal opgave, og det er kommunerne, der må vurdere skønnene. Jeg er helt enig med socialministeren i, at der skal ikke skæres ned på plejehjemsbyggeriet i Københavns kommune. Det er da muligt, der skal skæres ned andre steder, men vi vil forbeholde os vores stilling over for de områder. Vi mener slet ikke, at vi i dag er i stand til at sige, at der kan bruges færre penge på det område.

Endelig skal jeg sige, at vi er meget glade for punkt 2 i socialministerens bemærkninger, for når punkt 2 kan anvendes på plejehjemsområdet, så kan det vel også anvendes på daginstitutionsoverområdet, og så var det vel på tide, at vi fik ophævet maksimumsgrænserne, sådan at kommunerne kunne få lov at lave daginstitutioner af den kvalitet, som de ønskede, og få lov at ansætte de mennesker, som de ønskede i de daginstitutioner, hvor personalet behøves. Nu lyser den gule lampe allerede, det er jo ærgerligt. Nej, det er ikke »allerede«, siger formanden.

Med hensyn til dagpengelovforslagene, både nr. L 221 og nr. L 216, vil jeg sige, at socialistisk folkeparti går ikke ind for at yde et arbejdsgivertilskud, som vi ikke har dokumentation for skaber beskæftigelse. Vi har spurgt i relation til begge de foreliggende forslag, om man kan sige noget om deres beskæftigelsesfremmende virkninger. Man har ikke kunnet sige noget positivt om noget af forslagene.

Vi har tidligere fra socialistisk folkeparti fremhævet, at vi mener – og det vil jeg også godt have lov at sige her – at den forsikringsordning, der gælder for mindre erhvervsdrivende, bør være obligatorisk. Så længe det er sådan, at kun godt 7.000 ud af 120.000 forsikrer sig, så må det være tegn på, at det alligevel ikke er så galt med den 5 ugers regel, for hvis det var så galt, så ville flere såmænd nok forsikre sig. Hvis vi lavede en obligatorisk forsikring for disse mennesker, så kunne vi altid diskutere en procentsats, der fik ordningen til at hvile i sig selv.

I øvrigt er der vistnok ingen grund til, at jeg fra socialistisk folkepartis side siger så forfærdelig meget om dagpengeloven, for den får som sagt nok en helt anden skikkelse ved tredje behandling.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil gerne begynde med det positive, der kan siges om disse tre lovforslag. Det er desværre kun om det ene, der overhovedet kan siges noget positivt, og det er desværre ikke ret meget. Forslaget om hjemmehjælpen kan vi godt gå ind for i DKP, for der er behov for en udvidelse af hjemmehjælpen, også på de tidspunkter, der fremhæves her i bemærkningerne. Men det er jo ikke nær tilstrækkeligt til at dække de krav og de behov, der er inden for den offentlige sektor, og det berettiger slet ikke til at kalde forslaget beskæftigelsesfremmende foranstaltninger inden for ældreomsorgsområdet, for det er de 2.000 hjemmehjælpspladser, der her er tale om, ikke i tilstrækkeligt omfang.

Der havde også været mulighed for at finde langt flere arbejdspladser inden for den offentlige sektor, og det er allerede blevet nævnt af fru Ebba Strange, at der i udvalget lå en række forslag, som kunne have været taget frem i denne forbindelse, og som kunne have skaffet arbejdspladser direkte, uden at vi skulle gå vejen omkring arbejdsgivertilskud, der er højst tvivlsomme. Jeg kan bare nævne spørgsmålet om daginstitutionerne, hvor vi ved en hævning af maksimumsgrænserne på 10 pct. kunne have opnået 2.000 flere arbejdspladser. Jeg kan nævne, at hvis man udbyggede til det behov på 30.000 pladser, som er akut i befolkningen, havde man skaffet 3.000 flere arbejdspladser. Jeg kan nævne, at vi havde et beslutningsforslag angående åndssvageforsorgen, som vi ønskede bragt frem i denne samling. Vi påviste, at der for 13,5 mill. kr. kunne sættes yderligere 1.100 mennesker i arbejde inden for åndssvageforsorgen, samtidig med at man kunne undgå de mildest talt forfærdelige tilstande, der i øjeblikket hersker på visse institutioner.

Men det har man altså ikke ønsket at ville tage højde for, og det har man ikke villet tage med i denne sag.

Når vi går ind for lovforslaget om hjemmehjælp, er det netop, fordi det giver dækning af et behov, som vi ved findes. Men vi tror ikke på – og det har vi også gjort opmærksom på i betænkningen – at dette her vil afhjælpe behovet for plejehjemspladser. Der kan slet ikke være tale om, at en hjemmehjælper, der har fået 4 ugers uddannelse, vil have tilstrækkelig ekspertise til at kunne erstatte en plejehjemsplads. Jeg vil henvise, som jeg har gjort det i udvalget, til Else Larsen, der er socialstyrelsens